

έφ' ὕψους ἐπὶ τῆς ἄμμου· ὑπερείσματα δὲ αὐτῇ μακρὰ ὑπέτειναν, αὐτοὶ δὲ ἐσκεδάσθησαν ἐπὶ τε τὰς σκηνάς, καὶ τὰς ναῦς.

Οἱ δὲ ἐμνησικάκει παρὰ ταῖς ναυσὶ καθήμενος ταῖς ταχείαις, οἱ ἐνδοξοὶ τὸ γένος, οἱ νιὸς τοῦ Πηλέως, οἱ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· οὕτε ποτε ἐπὶ ἐκκλησίᾳ τὴν δοξάζουσαν τοὺς ἀνδρας ἐρχόμενος ἀνεστρέφετο, οὕτε εἰς πόλεμον ποτέ· ἀλλὰ ἐφθείρετο κατὰ τὴν προσφιλῆ ψυχὴν αὐτόθι μένων· ἐπόθει γὰρ τὴν βοὴν τοῦ πολέμου, καὶ τὸν πόλεμον. ἀλλ' ὅτε δὴ ἐξ ἐκείνου δωδεκάτε ἐγένετο ἡμέρα, καὶ δὴ τότε πρὸς τὸν Ὀλυμπὸν ἐπανίσαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, οἱ μόνοι πάντες, οἱ Ζεὺς δὲ προηγεῖτο. Ή Θέτις δὲ οὐκ ἐπελανθάνετο τῶν ἐντολῶν τοῦ ἑαυτῆς παιδός· ἀλλ' αὐτῇ ἀνέδυ μὲν τὸ κῦμα τῆς θαλάττης· ὀρθρινὴ δὲ ἀνέβη εἰς τὸν μέγαν οὐρανόν, καὶ τὸν Ὀλυμπὸν· εὗρε δὲ τὸν νιὸν τοῦ Κρόνου τὸν μεγαλόφωνον ίδιᾳ ἀπὸ τῶν ἄλλων καθήμενον ἐπὶ τῇ ἀκροτάτῃ κορυφῇ τοῦ πολλὰς ἔξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἐκάθισε, καὶ ἐλάβετο τῶν γονάτων αὐτοῦ τῇ ἀρσιτερῷ, τῇ δεξιᾷ δὲ ὑποκάτῳ τπῦ ἀνθερῶνος κρατήσασα, δεομένη εἶπε πρὸς τὸν Δία τὸν νιὸν τοῦ Κρόνου τὸν βασιλέα· Ὡ Ζεῦ πᾶτερ, εἴποτε δὴ σε ἐν τοῖς θεοῖς ὥφελησα ἢ λόγω, ἢ ἔργῳ, ταύτην μοι τὴν ἐπιθυμίαν τελείωσον· τίμησόν μοι τὸν νιόν, ὃς ὀλιγοχρονιώτατος τὸν ἄλλων ἐγένετο· ὁ Αγαμέμνων δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν λαῶν νῦν αὐτὸν ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφείλετο γὰρ αὐτὸς τὸ γέρας, ἀλλοτριώσας τοῦτο αὐτοῦ· ἀλλὰ σὺ δὴ τίμησον αὐτόν, ὃς βουλευτικὲ οὐράνιε Ζεῦ· μέχρι δὲ τοσούτου ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ τίθει νίκην, μέχρις ἂν οἱ Ἑλληνες τὸν ἐμὸν νιὸν τιμήσωσι, καὶ διὰ τιμῆς αὐτὸν ὑψώσωσιν.

Οὔτως εἶπε· πρὸς ταύτην δὲ οὐδὲν ἀπερκρίνατο ὁ τὰς νεφέλας ἀθροίζων Ζεύς, ἀλλ' ἐπὶ πολὺ ἐκάθητο σιωπῶν· ἡ Θέτις δὲ ὡς τὴν ἀρχὴν ὥψατο τῶν γονάτων, οὔτως ἐξείχετο προπεπλεγμένη, καὶ ἡρώτησε δεύτερον· Ἄναμαρτήτως δῆ μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἢ ἀρνησαι· ἐπειδὴ οὐκ ἐπεστί σοι φόβος, ἵνα καλῶς γνῶ, καθόσον ἐγὼ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς εἰμὶ θεός ἐν οὐδεμίᾳ τιμῆ.

Πρὸς ταύτην μεγάλως ἀνακακτήσα ἔφη ὁ τῆς ἀθροίσεως τῶν νεφελῶν αἴτιος Ζεύς· Ὅπως δὴ ὀλέθρια ἔργα ἔσται, ὅτε με ἐχθρωδῶς ἐμβλέψαι τῇ Ἡρᾳ διεγερεῖς, ὅταν με λόγοις ὀνειδιστικοῖς διερθίζῃ· αὕτη δὲ καὶ μάτην ἄλλως ἐνώπιον τῶν ἀθανάτων θεῶν ἀεὶ με ὀνειδίζει, καὶ δὴ με φησὶ τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν κατὰ τὴν μάχην· ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἐπανάστρεψον, ἵνα μὴ σε ἴδῃ Ἡρα· ἐμοὶ δὲ διὰ φροντίφος ἄν ταῦτα γένοιτο, ὅπως τελέσω αὐτά· ἄγε δὴ σοι τῇ κεφαλῇ κατανεύσω, ἵνα θάρρος λάβης· τοῦτο γάρ ἔστιν ἐξ ἐμοῦ ἐν τοῖς ἀθανάτοις μέγιστον σημεῖον· οὐδὲν γάρ ἔστιν ἐμὸν παλλισδύλεκτον, οὐδὲ ψευδές, οὐδὲ ἀτέλστον, ὅπερ ἂν τῇ κεφαλῇ κατανεύσω τελέσειν.

"Εφη, καὶ ταῖς μελαίναις ὄρφρύσιν ἐπένευσεν ὁ τοῦ Κρόνου νιός· αἱ θείαι δὲ τρίχες ἐκινήθησαν τοῦ βασιλέως· ἀπὸ τῆς ἀθακάτου κεφαλῆς, τῶν μέγαν δὲ Ὀλυμπὸν συνέστρεψεν.

Οὔτως οὗτοι συμβουλευζάμενοι διέσησαν ἀπ' ἀλλήλων· ή μὲν δὴ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν βαθεῖαν ἥλατο ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλυμποῦ· ὁ Ζεὺς δὲ πρὸς τὸ ἑαυτοῦ οἴκημα ἀπελήλυθεν· οἱ θεοὶ δὲ οἱ μόνοι πάντες ἀνέστησαι ἐκ τῶν καθεδρῶν, ἐνώπιον τοῦ σφετέρου πατρός, οὐδὲ ὑπέμεινέ τις ἀτρέμα· ὑποδέξασθαι αὐτόν, ἀλλ' ἐνώπιον αὐτοῦ πάντες ἀνέστησαν·

Οὕτω τούτων ἔχόντων, οἱ μὲν αὐτόθι ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου· ή Ἡρα δὲ ιδοῦσα αὐτὸν οὐκ ἤγόνσεν, ὅτι βουλὰς αὐτῷ συνεβούλευσεν ἡ Θέτις ἡ λευκοὺς ἔχουσα τοὺς πόδας, ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος τοῦ Νηρέως· αὐτίκα δὲ διὰ λόγων θυμαλγῶν πρὸς τὸν νιὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία ἔφη· Τίς δὴ σοι δόλιε τὰς βουλὰς ἀπὸ τῶν θεῶν συνεβούλευσε βουλάς; ἀεὶ σοι προσφιλές ἔστιν ιδίᾳ καὶ χωρὶς ἐμοῦ ὄντα κεκρυμμένα διανοσόμενον κρίνειν καὶ διατάττειν· οὕπω δέ μοι προθύμως ὑπέμεινας εἰπεῖν λόγον τινά, ὃν ἐννοήσῃς.